

ningsregler være vanskeligt ved året begyndelse at fastsætte én dækkende fælles trækprocent for den pågældende, der kan anvendes ved alle lønudbetalinger.

Går en lønmodtager fra et ansættelsesforhold til arbejdsløshed, vil vedkommendes indkomst ligeledes ændre sig markant. Ud over en direkte indtægtsnedgang, bliver der også et andet grundlag for trækprocenten. Eksempelvis skal der ikke betales arbejdsmarkedsbidrag ved udbetaling af understøttelse eller dagpenge, og det er, hvad enten det er syge-, eller det er arbejdsløshedsdagpenge.

For at den arbejdsløse ikke skal betale for meget i skat, skal trækprocenten reguleres, så den kommer til at passe til indkomstsituationen i arbejdsløshedsperioden. Sagt med andre ord vil forskudsskatten ved én fælles trækprocent blive mere upræcis end i dag. Konsekvenserne er, at flere end i dag vil oparbejde enten overskydende skat eller restskat, medmindre der foretages løbende justeringer af trækprocenten.

En fælles trækprocent vil også kunne indebære, at de lønoplysninger, skattemyndighederne modtager fra arbejdsgiverne, bliver mere summariske. Det vil bevirke, at oplysninger, der fortrykkes på selvangivelse for lønmodtagere, vil blive mere mangelfulde end i dag, med den virkning at flere end i dag skal indsætte korrektioner i den fortrykte selvangivelse.

Ud over problemerne med at fastsætte en fælles trækprocent og problemerne med den fortrykte selvangivelse vil indførelse af en ordning med én fælles trækprocent have en række administrative konsekvenser for Told og Skat, herunder vil der ved en frivillig ordning skulle foretages en registrering af de arbejdsgivere, der har tilsluttet sig ordningen, og de arbejdsgivere der har valgt at fortsætte som hidtil.

Det er min opfattelse, at det offentlige system inden for det teknisk mulige skal påtage sig sin del af det administrative bøvvl, når det kan aflaste virksomhederne. Men i samme åndedrag vil jeg også godt sige, at erhvervsadministrative lettelser ikke må medføre urimelige vilkår for den enkelte borger. Det må jo ikke være sådan, at den enkelte pålægges væsentlige nye administrative byrder, for at erhvervslivet kan slippe lettere.

Der er i denne sag tale om en balancegang, hvor det umiddelbart kan være vanskeligt at finde lige præcis det punkt, hvor alle bliver tilgodeset optimalt, og hvor ingen føler sig forfordelt.

Jeg vil gerne gøre opmærksom på, at tanken om én fælles trækprocent tidligere har været behandlet i en arbejdsgruppe under Erhvervsministeriet med repræsentanter fra virksomhedernes organisationer, og hvor også Told og Skat deltog. Og efter det for mig oplyste skønnede arbejdsgruppen dengang, at der var en række ulemper ved en ordning med én fælles trækprocent for både virksomheder og lønmodtagere. Arbejdsgruppen valgte i stedet i det videre arbejde at koncentrere sig om udvikling af en totalløsning på lønområdet.

Den løsning vil indebære, at en virksomhed i forbindelse med hver lønudbetaling vil kunne indsende oplysningerne om den ansattes timeløn, arbejdstid, overenskomst til en offentlig myndighed. Det vil herefter være op til myndigheden at foretage de skattemæssige beregninger, der skal til for at foretage en korrekt fordeling af pengene til de forskellige adressater.

Regeringen er indstillet på at arbejde positivt og målrettet for at finde en løsning vedrørende muligheden for at indføre én fælles trækprocent, der lever op til intentionerne i beslutningsforslaget. Jeg vil derfor nedsætte et tværministerielt, hurtigtarbejdende embedsmandsudvalg, der vil få til opgave at udvikle og vurdere de forskellige modeller for etablering af en sådan ordning og skaffe os det bedst mulige beslutningsgrundlag.

På baggrund af beregningerne af de økonomiske konsekvenser ved de forskellige modeller skal udvalget fremkomme med forslag til eventuelle relevante ændringer i den eksisterende lovgivning med sigte på hurtigst muligt at gennemføre etablering af den mest hensigtsmæssige ordning.

Udvalgsarbejdet bør afsluttes inden udgangen af dette år, så en eventuel lovgivning kan gennemføres i næste folketingssamling.

Frode Sørensen (S):

Der er både elementer af fornuft og drilleri i dette forslag fra Venstre, De Konservative og CD; fornuft, fordi Socialdemokratiet allerede gør noget ved de mange regler, som erhvervslivet og borgerne generelt skal leve med; drilleri, fordi de tre partier udmærket ved, at forslag er på vej.

Så det er imod bedre vidende, når forslagsstillerne i bemærkningerne slår ud med armene og siger, at regelforenklings og afbureaukratisering ikke står højt på dagsordenen. Det er jo